

HARMONIE ECHO

Verantw. uitgever : André GIELIS
Dennenlaan 8 2840 REET
21ste jaargang januari 2009

woordje van de voorzitter

Een nieuwe harmonie-echo vraagt een nieuw voorwoord van de voorzitter.

Als we even terugblikken op 2008 kunnen we weer eens vaststellen dat dit voorbijge jaar een vruchtbaar jaar was met als hoogtepunt onze concertreis naar Bichlbach in Oostenrijk.

Natuurlijk waren onze concerten, palingfestijn, wafelverkoop, enz..... ook een groot succes zodat dit redenen genoeg zijn om verder te werken.

Het is misschien ook het ogenblik om onze bestuursleden te bedanken voor alles. De opdracht van deze ploeg wordt vaak onderschat. Zonder het bestuur zijn er geen activiteiten en bestaat onze harmonie niet. Nemen we maar als voorbeeld de verschillende organisaties, het samenstellen van deze echo vragen meer werk dan men durft denken. Gelukkig zijn er ook nog leden die de handen uit de mouwen steken om bijvoorbeeld de zaal klaar te zetten voor een concert of het palingfestijn.

Bedankt bestuur voor jullie inzet.

Natuurlijk geen harmonie zonder muzikanten. Ook hier vraagt dit dikwijls een inspanning om van het ene concert

naar het andere te gaan. Wekelijkse repetities zijn een must om concerten te blijven brengen van kwaliteit. En daar slagen wij nog altijd in.

Bedankt muzikanten voor jullie inzet.

Tenslotte dank aan onze steunende leden. Zij zijn uiteraard ook onmisbaar voor hun financiële bijdrage en morele steun op onze organisaties.

Het bestuur hoopt dan ook te mogen blijven rekenen op jullie financiële steun door uw jaarlijks lidgeld te betalen. Sinds 2001 is deze bijdrage onveranderd gebleven en vonden dat wij nu toch een kleine aanpassing mochten doorvoeren.

Verder vindt u een overschrijvingsformulier om uw lidgeld te betalen. Mogen wij u vragen dit niet opzij te leggen, maar onmiddellijk in te vullen en door te geven aan uw bank. Op deze manier bespaart u veel werk voor onze mensen die instaan voor het ontvangen van het lidgeld. Ik wil van deze gelegenheid ook gebruik maken om jullie allemaal en jullie gezinnen de beste wensen over te maken voor 2009. Moge dit jaar er een zijn van goede gezondheid en gespaard blijven van onaangename zaken.

Achteraan in deze echo vindt u reeds het programma voor 2009. Noteer alvast deze data in uw nieuwe agenda zodat u rekening kunt houden met deze data.

Nog veel leesgenot.

Uw voorzitter
André GIELIS

wel en wee

Op 9 september overleed Isidoor Van Reeth, jaren erelid van onze vereniging.

Hij was jarenlang schepen van cultuur, en alzo van heel dichtbij betrokken bij de werking van alle cultuurverenigingen.
Een rouwtelegram werd verstuurd.

Op 12 oktober overleed ons erelid Jos Van Hoof. Vele jaren mochten we hem begroeten op onze concertuitvoeringen. Steeds enthousiast, blijgeestig én gul voor onze kas.
Een rouwtelegram werd verstuurd;

Langs deze weg willen we de beide families nogmaals ons christelijke medeleven betuigen in deze pijnlijke periode.

Heb je een mededeling, geboorte, huwelijk,...

Dan graag een seintje naar:

Bert Costermans,

secretaris@sintceciareet.be

Eikenstraat 145, 2840 REET

03/888.00.73

financieel - lidgeld 2009

Naar jaarlijkse gewoonte wordt op het jaarfeest een overzicht gegeven van het financieel verslag van het afgelopen werkjaar. Het afgelopen werkjaar werd onze Reetse Concertband geboren en kregen we hierdoor ook een andere look. En “koken kost geld” zegt men, met gevolg dat ons voorbije werkjaar nog net kon afgesloten worden met een kleine winst. We zijn er van overtuigd dat de lidgelden nodig waren om onze rekening positief te kunnen afsluiten.

Wij hopen dan ook in de toekomst nog op jullie vrijgevigheid te mogen rekenen.

De lidgelden bedragen voor 2009 :

€ 10,00

€ 20,00

€ 35,00

In dit boekje vind je zoals voorgaande jaren een overschrijving. Door deze overschrijving te gebruiken bespaar je onze bestuursleden een hele klus in de, voor iedereen, toch wel drukke eindejaarsperiode.

Het overschrijvingsformulier (nieuw Europees model) is deels ingevuld aan de hand van uw gegevens van de voorbije jaren.

Het staat u echter vrij dit aan te passen (liefst in positieve zin) als je vindt dat we “goed bezig zijn” en een extra steuntje kunnen gebruiken. Al vast bedankt in dit geval.

Indien het lidgeld niet gestort werd voor 1 februari 2009 zal een bestuurslid, zoals vroeger, de lidgelden persoonlijk komen ontvangen.

Dank je wel voor de financiële steun en voor het gebruik van het overschrijvingsformulier.

Uw nieuwe lidkaart vind je dan in de volgende Harmonie Echo.

De penningmeester.

voorbije activiteiten

Braderij 28 juni 2e editie

Omwille van een klein misverstand kon het verslag van onze toenmalige correspondentie van dienst niet gepubliceerd worden in de vorige editie van onze Harmonie Echo. Nu echter wel.

Op 28 juni 2008 was het weer zover: Braderij in Reet.

Met een mooie opkomst, en de eer om naast onze Charles te mogen staan, hebben we de braderij plechtig geopend om 15 u, richting Molenstraat. Ditmaal de optocht in onze nieuwe uniform, mits misschien een beetje kortere polo's?

Na een kleine pitstop in de Molenstraat, zetten we onze tocht verder richting Witpen.

Vorbij het Gildenhuis, vlak voor onze stop bij de Witpen, liet vlaggenman Willy zich niet van zijn stuk brengen. Desondanks er boven onze hoofden een koord was gespannen, bleef hij kordaat rechtop en -door lopen, met gevolg dat hij bijna vasthing. Vloeken gelijk geen ander deed hij.

Na een fris pintje en met opgeladen batterijen zijn we dan naar onze eigen stand van de Harmonie getrokken.

Al spelend aangekomen op de parking moesten we ons naar gewoonte draaien naar het publiek. Dit maal echter een halve draai in plaats van zoals gewoonlijk een kwartslag.

Beeldt u maar al in wat een schoon gezicht het was, want bibi (ikke dus) zat verkeerd. Ik wist niet naar waar gedraaid. Er werd uiteraard fameus gelachen door de slagwerkers... Merci mannen.

Onze eindhalte was het vertrouwde Gildenhuis, waar we uiteraard weer konden genieten van een lekker pintje en de rest van de dag nog verder konden genieten van het zalige weer.

Saartje Verrept

Palingfestijn September 2008

Zoals iedereen kan vaststellen : een jaar vliegt voorbij. Zo hebben we de zomer- en vakantieherinneringen net opgeborgen om ons voor te bereiden op het palingfestijn.

De negende editie ondertussen en nog steeds een arbeidsintensieve doch aangename activiteit.

Iedereen was netjes op tijd om de gebruikelijke handen uit de mouwen te steken en er in te vliegen. De voorbereidingen verliepen vlot en de eerste gasten werden aan tafel geleid.

De dag vloog voorbij en voor we het wisten, kon alles 's avonds opgeruimd worden. Vermoeid maar voldaan mochten we terugblikken op een geslaagd evenement.

Dankjewel aan iedereen die zijn of haar steentje bijdroeg om er een toffe dag van te maken. Hopelijk tot volgend jaar. Ik kijk alleszins reikhalzend uit naar de 10e editie.

Liliane

Uitstap Braine – l'Alleud – 21 September 2008

Zondagmorgen 9u00: er zijn al een vijftal muzikanten aanwezig in 't Gildenhuis.

Tegen kwart na zijn de meesten er en worden er polo's aangetrokken. Om half tien vertrekken we naar Waterloo.

Na een korte rit komen we aan in Waterloo. We wachten tot onze voorzitter terugkomt met inkomtickets om vervolgens 'den berg met de leeuw' te bestormen. Nou ja, bestormen.... De meesten onder ons worden nog eens geconfronteerd met hun gebrekkige conditie, maar er zijn er die de hele trap 'effe' oplopen (is 't niet Ivo?). Twee keer zelfs, en dan moest hij nog wachten 'omdat er mensen op de trap zijn en omdat ge dan niet kunt doorlopen'. Slechts 1'12"73 had hij nodig om tot boven te sprinten - of was 't huppelen?

Hierna treden Gerda en Dirk in discussie: hoeveel treden heeft Ivo nu gelopen? 225 of 226? De discussie laait hoog op: telt de onderste trede mee of niet? En de bovenste? Ze zijn het er wél over eens dat het maar één trap was, haha. Dirk, Gerda: volgens Wikipedia zijn het er 226 !

Het panorama van de Slag van Waterloo was de moeite waard, alhoewel ik dit 30 jaar geleden als klein manneke toch net iets indrukwekkender vond.

Aan de voet van de leeuw zijn we 's middags voddevent gaan eten (vol-au-vent voor de keukenpieten). We hadden nauwelijks ons dessertje binnen of het was tijd om naar Braine-l'Alleud te vertrekken. In de tent in Braine viel ons vooral het stof en steengruis op. Maar niet getreurd, 't was mooi weer en de 200-jarige was aan 't spelen. We hebben maar enkele nummers gehoord, daarna was het de beurt aan een viertal muzikanten die Japanse muziek ten gehore brachten. En toen, toen was het onze beurt ! Instrumentjes uit de bus gepakt, in elkaar gezet en onszelf op 't podium gehesen. We waren er klaar voor. Bleek dat er ook meer volk was komen afzakken naar de tent, bijna 'full house'. Aan 't gebrek aan akoestiek kan je weinig doen, maar we gaven het beste van ons zelf en 't klonk goed, zeer goed zelfs. Er waren een paar stukken die we nog eens moeten bekijken, maar ik vond de stunt om Erik, aan 't begin van een stuk met z'n handen in de lucht te laten staan, toch geslaagd! Het enthousiasme sloeg over op 't publiek en bij de laatste nummers begonnen ze zelfs mee te klappen. Na ons bisnummer zat het er weeral op. We zijn nog tot zes uur blijven luisteren naar de jarige Société Royale d'Harmonie de Braine-l'Alleud, maar toen was het tijd om te vertrekken. Een uurtje later waren we terug in Reet. Kortom: een geslaagde uitstap.

Filip

Serenade Opendeurdagen op 24 oktober

In Mortsel aan het einde van de Statielei gingen we, een mooie groep van 20 muzikanten op weg naar de Standaard Boekhandel, waar op 24, 25 en 26 oktober de 25ste opendeurdagen plaatsvonden. Daar aangekomen werden we onthaald met een enthousiast applaus. Eénmaal binnen waren mijn collega's druk in de weer met bier, wijn en fruitsap; en niet te vergeten -speciaal voor ons- belegde broodjes. In de winkel hebben we nog twee nummertjes gespeeld, waarna mijn werkgeefster Marleen Oger ons haar appreciatie betoonde, beginnende met de woorden "Hooggeachte muzikanten". Zelf is ze met muziek en tussen muzikanten opgegroeid en waardeert ze ieder die actief met muziek bezig is. Daarna brachten we Rimbalzello ten gehore; het enthousiasme van de aanwezigen was weer duidelijk. Toen was het tijd om de winkel te verlaten en stelden we ons buiten op.

Op de tonen van Over and out verlieten we "stilletjes" het jubilerende pand.

Ik hou er nogmaals aan alle muzikanten en sympatisanten te bedanken voor hun aanwezigheid; dat heeft me werkelijk deugd gedaan.

Gerda

Jaarfeest November 2008

Zaterdagavond

Om 18 uur werden de eerste deelnemers verwelkomd. Na een lekker aperitiefje mochten we om 18.30 uur aan tafel na wat passen en meten had iedereen een plaats gevonden en kon het eetfestijn beginnen. Tussen de verschillende gangen werden we door de gebruikelijke speeches op de hoogte gehouden van het reilen en zeilen van onze vereniging.

Als iedereen zijn buikje vol had en het diner afgesloten werd met een koffie of thee, werd het stilaan tijd om de opgeslagen calorieën kwijt te spelen.

De discobar deed hiervoor uitermate zijn best. De dansvloer was nooit leeg, een aangenaam teken. Tegen de klok van drie bleek het voor de meesten toch voldoende en ging iedereen, denken we toch, zijn bed opzoeken. De nachtrust was verdiend.

Ludo De Schutter

Zondag

In de gietende regen ging het 's morgens richting Gildenhuis. Het spek en de eieren lagen ongeduldig te wachten om in de pan te geraken. Eén voor één kwamen de muzikanten te voorschijn, de ene uiteraard meer uitgeslapen dan de ander maar allemaal er op uit om er een aangename dag van te maken.

Rond 11.30 uur vertrokken, onder een druilerigere hemel, richting "Pleintje". Ondanks de goed gevulde magen, gingen de aangeboden hapjes er vlotjes in. We vervolgden onze uitstap via café Bellevue, richting Wissel. De regen hield het niet langer vol. Hoe kan het ook anders? Allemaal opgewekte muzikanten die de regen op muzikale wijze verjoegen.

In de Wissel werd het er enkel beter op de instrumenten werden niet opzij gelegd en de sfeer zat er goed in. Na wat muzikale deuntjes, geblust

met een drankje, ging het via onze laatste halte aan de Witpen terug huiswaarts.

Daar een paar nummers ten beste geven en de voeten konden terug onder tafel. Ondertussen was iedereen wel hongerig en blij met een hartige snack, gevolgd door een dessertje voor de snoepers onder ons. Nog even nakaarten en dan naar huis. De maandag wacht voor de werkenden onder ons !

Liliane

Herfstconcert met gastoptreden van “Gene Summer”

Het herfstconcert...., dit moet zo ongeveer het laatste muzikale evenement van onze Reetse Concertband zijn voor dit jaar en naar mijn mening ook misschien wel het belangrijkste en niet in het minst door de medewerking van een gastvedette.

De zoektocht naar een gekende naam op de affiche wordt er in de loop der jaren niet gemakkelijker op, rekening houdend met de beschikbaarheid en de betaalbaarheid van een vedette met iet of wat naam. Uiteindelijk is het de naambekendheid van de gastvedette die er in grote mate toe bijdraagt om alle plaatsen in de zaal bezet te krijgen.

Dit jaar is de keuze gevallen op Gene Summer, een man uit onze eigenste Rupelstreek.

Muziek loopt als een rode draad door zijn hele leven. Ik heb hem nog geweten als zanger en drummer bij het orkest “The Dino’s” hier in de streek (dan moet je al wel terug gaan naar vorige eeuw, rond de jaren '70). Wie thuis over een internetaansluiting beschikt raad ik aan even naar “YouTube” te surfen en onder het item “video’s” even te zoeken naar “Gene Summer”. Langs deze weg kan je enkele video’s bekijken en beluisteren van Gene Summer, toen nog met begeleiding van het amusementsorkest van de BRT. Het gaat hem hier voornamelijk om pré-selecties voor het Eurosong Festival van 1981 en 1983.

Wie Gene Summer een beetje kent, weet dat zijn geliefkoosd genre vooral te zoeken is in het jazzy crooner wereldje en dat zijn stem-timbre zich vooral ook tot dit genre leent.

Bij de samenstelling van het programma werd hiermee bijgevolg rekening gehouden.

Hierbij durft wel eens het probleem opduiken van “de geschikte partij in de geschikte toonaard”.

Al van bij de eerste instrumentale repetitie kwam bij mij de gedachte op dat Gene Summer over een soort van sopraanstem moest beschikken: hij zou namelijk "New York, New York" maar liefst een hele toon hoger zingen dan Frank Sinatra !!! Het was voor de meeste muzikanten geen "partituur" die daar voorgeschoteld werd.... dat was meer een "kerkhof", met al die kruisen aan de sleutel.

Ik kan u verzekeren dat dit voor de koper- en houtblazers "nie van de poes" was. Voor ons, gitaristen, speelt dat zo gene rol, wij schuiven gewoon een vakske of twee....drie... naar links of naar rechts op onze gitaar en klaar is Kees.

Gene had tijdens de repetities altijd een toestelletje bij zich... "just nief gekocht"... Wat daarvan de bedoeling was is me nog steeds niet duidelijk, ik geloof dat het een soort van MP3-spelertje was dat hij gebruikte als geheugensteuntje voor de tekst. Veel hebben we Gene tijdens de repetities niet horen zingen, wel hoorde je hem regelmatig zeggen : "da komt slim"... , "da komt dik in orde, ik voel het"... , "moet ik hier terug invallen ?"... , "wacht efkes, hoe zit dat hier met dien tekst !"... Met in het achterhoofd de gedachte dat Gene een gerenomeerd artiest is, maakte zich echter niemand zorgen, er was trouwens nog een tweede, plus een generale repetitie voorzien met Summer.

En die tweede repetitie kwam er : voor de muzikanten een heel lange, voor Gene Summer een heel korte. Gene kwam maar niet opdagen en de klok tikte stilaan naar tien uur toe. Zou Gene familiale banden hebben met Jean Bosco Safari ? Of zou Gene ook Afrikaanse roots hebben ?

Er flitste me een "déja vu"-situatie door het hoofd : "als we zeggen dat we komen, dan komen we, alleen weten we niet wanneer !"

En zo kwam Gene plotsklaps binnengestormd, proper afgeborsteld, schoon wit hemd en een mooi jasje aan met dito haring (das / n.v.d.r), probeerde twee à drie liedjes en was terug "de piste in" met de woorden "'t komt hier dik in orde" en "'t kan ook nie anders, met zo'n orkest"...

Toch merkte ik na dit vluchtige doornemen van enkele melodietjes enkele bedenkelijke gezichten.

Maar ja, zo gaat dat nu eenmaal met artiesten: druk leven, altijd gehaast. Enfin, er was nog een generale repetitie in het vooruitzicht waarop alle laatste plooiën zouden worden gladgestreken.

De generale repetitie was tegelijkertijd een test voor de geluidsversterking en de belichting.

Om het geheel van de band goed in de kijker te zetten en hier en daar een beetje bij te kleuren was er een ganse batterij spots opgesteld, deels tegen het plafond in de zaal, deels op het podium.

Bij het richten van deze spots (ik had de indruk dat voor elke muzikant een individuele spot was voorzien) ontstond enige ontsteltenis omwille van het verblindingseffect dat dergelijke spots met zich meebrengen. Tja, dat is nu eenmaal de tol van de roem : je maakt deel uit van een podium-act, alle ogen zijn gericht op "Kwatta", en bijgevolg moet "Kwatta" belicht worden. "Die vierde spot van rechts...", "...een beetje naar links draaien...", "...ho, zo is't goe...", geen rekening houdende met het feit dat nu de naaste geuur-muzikant de volle lichtbundel in zijne (of hare) smikkel kreeg. "laat die spots dan wat hoger schijnen hè, dan heeft er niemand last van !!!" Dat was nog eens een oplossing zie, het resultaat was dat het plafond boven het podium prachtig was verlicht, met daaronder de muzikanten in een groot zwart gat.

Alle gekheid op een stokje, ik zei het reeds: dit moet je erbij nemen als je op een podium komt te staan. Maar we gaan daar iets aan doen, ik heb drie voorstellen : ten eerste zou het bestuur een investering moeten doen onder de vorm van het aankopen van "Johnny-klakskens", zo van die met die lange kleppen, en laat dan de spots maar schijnen. Een tweede voorstel is het uitdelen van "Valium" vóór de aanvang van het concert : de spots zullen onze ogen dan nog wel verblinden, maar we trekken het ons niet meer aan !!!

Een derde mogelijkheid is dat we in de toekomst elke week repeteren op het podium met een hele batterij lichtspots op onze neus gericht, kwestie van er op die manier aan te gewennen !!!

Zaterdag 29 november 2008 (20.00 uur)

Het was zo ver. Na de klassieke intrede der gladiatoren richting podium en de introductie door voorzitter André werd het eerste deel van het concert aangevat met "A Leroy Anderson Portrait", een medley van gekende melodieën uit het lichtere genre.

Als tweede nummer op het programma : "Toccatà in D minor" van Johan Sebastian Bach.

Een majestueuze aanzet, gevolgd door een snelle eerste trompetpartij die in de herhaling nog eens verdubbeld werd qua aantal noten waarbij een speciale techniek met de tong vereist is (knap gedaan, Ludo). Ik vroeg nog aan Gilles hoe een trompettist zo snel kan spelen ? Antwoord : heel eenvoudig : "tuttekettuttekettuttekettutketuuuu...", en daarmee wist ik het. Dat had Johan Sebastian nog moeten hebben kunnen meemaken, ik ben er zeker van dat hij er spijt van zou gehad hebben dat hij zijn Toccatà

niet voor trompet heeft geschreven...

Ook "The Genius Of Ray Charles" was een medley, een samenstelling van enkele zeer gekende Ray Charles melodieën waarmee hij enorm succes boekte in de '60 - '70 van vorige eeuw.

Een collectie van popnummers was samengebundeld in de "Liverpool Sound Collection". Allemaal stuk voor stuk juweeltjes uit mijn eigen tienertijd, nummers zoals The house of the rising sun (The Animals), "Don't let me be misunderstood" en "World without love". Deze nummers worden omschreven als "Mersey beat" omdat ze zijn ontstaan aan de oevers van de Mersey, een rivier die door Liverpool stroomt.

De Concertband besloot het eerste concertgedeelte met "Eloise", een compositie van Paul Ryan en destijds op vinyl gezongen door zijn broer Berry Ryan. Een pracht van een melodie met wijzigende maatsoorten. Een partituur waarbij het opletten is geblazen want ze zit vol wolfijzers en schietgeweren.

Tournee generale voor diegene die de kans ziet, alle voorgaande repetities ten spijt, de "attacks" een tel te vroeg of een tel te laat te laten klinken !!! (ik heb geen tournee generale gezien, 't was dus perfect).

Na dit fenomenale sluitstuk van het eerste deel : de catacomben in...

Deel 2 : "Dames en heren, mag ik een daverend applaus voor onze gastvedette deze avond : Geeeee Summmmeeeeeeeer..."

"Just a Gigolo", het openingsnummer is hem op het lijf geschreven. Vanuit de zaal wandelt hij "just like a gigolo" het podium op en brengt dit nummer met veel bravoure.

Van bij de aanhef zijn we gerustgesteld, deze avond kan niet meer stuk. Dan volgt "What a wonderfull world", een nummer dat vooral bekendheid verwierf door de vertolking van Louis Armstrong. Gene Summer brengt het op zijn eigen zoetgevooisde manier, Gewoon prachtig.

"I got you under my skin", hier zitten we helemaal in het genre waarin Gene Summer uitblinkt en waarvoor hij dan ook een warm applaus in ontvangst mocht nemen.

"You'll never walk alone" : hoorde ik daar geen stemmen uit het publiek meezingen !?!

"You can leave your head on", om even af te wijken naar een ander genre. (in de ritme sectie hadden we de naam van deze melodie omgetoverd naar: "haadoevenhoedmoaroep") (kunderaanooit ?)

Wat hier ook vooral opviel was de prachtige alt-sax solo gebracht door Eddy De Vos, een der meest gerenommeerde saxofonisten van het continent.

Toen kwam er een wind waaien door de zaal, een wind van Gene himself: "The Summerwind".

Hij vlijde zichzelf neer naast Wendy (sopraan sax) om zich te verzekeren van de volgorde van het programma, zij kreeg er zowaar een blos van op de wangen

Als kers op de taart bracht Gene Summer het overbekende "New York, New York", inderdaad: een hele toon hoger dan destijds "the voice" het zong. Met zes kruisen aan de kravats (sleutel / n.v.d.r.) meen ik toch te mogen zeggen dat we deze "kruisweg" goed doorstaan hebben.

Als bisnummer zong Gene een nummer dat door Henk Van Montfoort voor hem was geschreven : "Elke dag". Aanvankelijk kende niemand onder de muzikanten deze titel, tot op het ogenblik dat Gene het tijdens de repetitie zong terwijl je hier en daar hoorde: "Ooh datte, joa natuurlaak kennek da". Een pareltje van Nederlandstalige muziek.

Zoals te verwachten op een geslaagde avond zoals deze hield het applaus aan en werd nogmaals "haadoevenhoedmoaroep" gespeeld.

Tevreden publiek (zeer tevreden zelfs); puike prestatie van Gene Summer; tevreden muzikanten; naar ik achteraf mocht vernemen: zeer goede klankkwaliteit in de zaal; prestaties van de concertband: dik in orde, wat wil een mens nog meer!!!

Met speciale dank aan Walter Janssens voor al het opzoekwerk en de vlotte presentatie, en aan de muzikanten die de band kwamen versterken :

- Eddy De Vos (sax-alto)
- Nathan Kerstens (piano)
- Patrick Herbosch (gitaar)
- Koen Malomgre (klarinet)
- Paul De Smet (sax bariton)
- Paul Pichal (hoorn)

Raymond Janssens

Uitvaartverzorging & drukkerij
Walter Janssens

Eikenstraat 49/51, 2840 Reet (Rumst) - Tel. 03/844.84.02
Fax. 03/888.68.96 - info@walterjanssens.be - o.n. 0453 798 563

Zeer ruime keuze in grafgarniering, gedenksieraden, fotokaders,...

*Alle digitale drukwerken zoals: naamkaartjes, trouwkaarten, folders
flyers, affiches, boekjes, geboortekaartjes, menu's, aankondigingen,
gepersonaliseerde wenskaarten, enz... In zwart/wit en kleur.*

Digitaal drukwerk = laagste prijs, beste kwaliteit en snelle levering!

activiteitenkalender

2009 2009 2009 2009 2009 2009 2009 2009

Maandag 20/04/2009	Uitstap kleine kermis
Zondag 26/04/2009 om 15 uur	Lenteconcert
Zaterdag 27/06/2009 om 14 uur	Braderij
Zondag 06/09/2009	10de Palingfestijn
Zaterdag 14/11/2009 en zondag 15/11/2009	Jaarfeest
Zaterdag 28/11/2009 om 20 uur	Najaarsconcert

Kijk ook op <http://www.sintceciareet.be> voor het laatste nieuws !
Je kan er ook inschrijven op onze mailinglist !

Ons e-mail adres is :
info@sintceciareet.be

alle activiteiten in UNIFORM !!!

**repetities elke woensdag om 20.00 uur
in het Gildenhuis te Reet**